

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Op! op, mit arme herte

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Op! op, mit arme herte", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del.* - 1951, 1951-56, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid62247/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Nr. 2.

Mel. Hjertelig mig nu henges.
Eller: Jeg raaber fast, o HEerre.

Op! op, mit arme herte
Fra al din nød og trang,
Bryd gienem al den smerte,
Som holder dig i tvang,
Hvad vil du mere klage? 5
Din hælp og trøst er nær,
Nu ender sig din plague,
Din konge kommer der.

2. Din konge, som saa nøye
Har talt din suk og graad,
Og for dit vaade øye
Veed mange gode raad,
Din konge, som saa kierlig
Din siel i mæde gaaer,
Og viser dig, hvor herlig
En seyrs-krands du faaer.

3. Din konge satan truer,
Og gjør ham laus og ræd,
Alt det, hvorfor du gruer,
Frygt, urose og fortræd,
Har JESUS vidst at dæmpe,
Der til den biltre død
Hand maatte for dig knampe,
Da fandt hand selv din nød.

4. Den bangbeds nød og smerte,
Som hand i sielen fandt,
Den angst, som hans herte
Med helved-pine bandt,

Nr. 2. *BH2-7, 1, 5: vil du vilia B, 2, 8: seyrs-krands] seyer-krands J2-7, 3, 6-7; der*
til] dertil J4-7, i H2-7 er der komma efter dad. Originalen: da er bis in den tod mit
höljen-anagt gerungen.

Nr. 2. Oversættelse. Erkebe dich, mein herre, J. H. Schrader, Schr. s. 4, — 1, 8:
Adventsordet Mt. 21, 5, — 3, 6: der, da, — 3, 8 og 4, 2: janut] lalte.

Den kamp, hand maatte liide,
Den tiid hand svedte blod,
Forandrer al din qvide
Til glæde som en flod.

5. Luk op da dine porte,
Og byd ham kierlig ind,
Lad trængsel blive borte
Af dit forknuste sind,
Klag ham, hvor haardt bebunden
Du her i verden gører,
Saa her du salve funden
Mod dine siele-saar.

6. Naar svaghed dig begynder
At gribe an med magt,
Merk, alle dine synder
Paa JEsu ryg er lagt,
Naar satan dig forskrekker
Med dine fejl og brøst,
Hans værdskyd dig bedækker
Til sielens største lyst.

7. Hand vil som konge stride
Og jage fienden ud,
Og vil du mere vide,
Du est hans egen brund,
Du est af ham udkaaret,
O hvilken kierlighed!
Og derfor blev hand saaret
Til døden, som man veed.

8. Din konge fattig rider
Paa ascninden frem,

6

5, 5: *haardi*] har i B. 7, 3: *vil da] villa* B. 7, 4 og 5: *est]* er 44-7.

5, 6: *bebunden*] bunden. — 6, 5: *merk!* Jeg mærke til, husk. — 6, 7: *wærdskyd*] et verd, man har vundet, fortjeneste. — 7, 4: Jesu brud betegner her sjælen, ikke menigheden, da salmen helt igennem har individuel karakter, se 1, 1: *op' op, mit arme herte*, og 2, 6: *din sie*.

Sagtmodig alle tider,
Mild, venlig, angenem,
Nu kommer hand at give
Dig kys og favne-tsg.
I himlen skal der blyve
En prægtig bryllups-dag.

9. Din konge overmaade
Af ansigt mild og skjøn,
Saa fuld af hælp og naade,
GUds egen lyst og Søn,
Hans billede og glæde,
Hans hiertes egen skat,
Hand vil paa Irudsesæde
Dig hos sig have sat.

10. Min konge kommer, træder
Med glæde ham imod,
Udbreder eders klæder
Og palmer for hans fod,
Begynder frydesange,
Der er hand! jeg gaaer ud,
Velkommen tusind gange,
Min konge! til din brund.

11. Min konge kom! velkommen!
O hvilken fryd og lyst,
Jeg har dig all fornommen,
Min JEsu, i mit bryst,
Din viin er sød at smage,
Din kys er honning-mad,
Nu veed jeg ingen plague,
Nu er mit herte glad.

11, 3; *fornommen*; *fornommen* 14-2. 11, 4; *din kys*; *dit kys* 15-7.

8, 4; *angenem* (kort æ-lyd i sidste stavelse) sttron el. kerlig. — 9, 5; *hans billede*
2, Kor. 4, 4; Kol. 1, 18; Hebr. 1, 3. — 11, 3-4; Fil. 3, 17.

Nr. 3.

7

Op! thi dagen nu frembryder,
Som den gaudske verden fryder,
Op! thi naadens gyldne aar
Frem med lys og glæde gaaer,
Som de gamle før saa saare
Ventede med længsels taare.
Hallelujah, hallelujah.

2. Tiden nu til os fremiler,
Hvorved Zions datter smiler,
Da hun lydig sig beteer,
For hun ham i kigdet seer,
Som er hendes mand og herre,
Skiønt ham kiende faa desverre.
Hall. hall.

3. Den, som mange majestæter,
Fromme fædre og profætter,
Har tilforne vildet see,
Og det dog ey kunde skee,
Hand til os saa kierlig kommer,
O! en yndig naades sommer.
Hall. hall.

4. Den, som Abraham var lovet,
Menighedens liv og hoved,
Jakobs krone, soel og lyst,
Alle folkes fryd og trøst,

Nr. 3. B1-7. 2, 2: datter] dotter J3-7. 2, 6: kiende] kiender B, kiende J3-7; desverre] desverre B.

Nr. 3. Oversættelse. Auf, auf, weil der tag erschienen, J. A. Freylinghausen, Schr. s. 2. En salme om den nye pugts fortrin frem ier den gaante. — 1, 3: naadens gyldne aar (Jubelret, Lk. 4, 19) brød treu ved Kristi komme, der bragte oplydelsen af forjættelserne; men her ses kirkehæret som en ny virkeliggørelse deraf, og dagen, der tales om i 1, 1, er derfor første sendag i advent. — 2, 2: Zions datter] menigheden. — 2, 3: sig beteer] ter sig, viser sig. — 3, 1: majestæter] David og Israels andre gudfrygtige koniger, som forventede Messias. — 4, 1: I. Mos. 12, 3; 22, 18. — 4, 3: 4. Mos. 24, 17.